

Mária Marinicová

***Európske zoskupenie hospodárskych záujmov
(niektoré aspekty právnej úpravy)***

***European Economic Interest Group
(some aspects of legislation)***

Keywords: *European economic interest grouping, transnational business forms, Slovakia, European Union, business companies, entrepreneurship*

Vstupom Slovenskej republiky do EÚ sa rozšírili možnosti podnikania o tzv. „nadmárodné formy“ podnikania. Nadnárodné právne formy podnikateľských subjektov sú primárne regulované nariadeniami Európskeho spoločenstva, ktoré sú záväzné pre všetky krajiny Spoločenstva, bez ohľadu na to, v ktorom štáte tieto subjekty sídlia. V súčasnosti ide o tieto tri formy:

1. Európske zoskupenie hospodárskych záujmov.
2. Európsku spoločnosť.
3. Európske družstvo.

Európske právne formy podnikania bližšie upravujú národné právne normy, ktoré je potrebné posudzovať vo vzájomnej prepojenosti s nariadeniami Európskeho spoločenstva.

Nadmárodné formy podnikania prinášajú nové výhody do podnikania. Najdôležitejšou z nich je možnosť presunu sídla do ktoréhokol'vek

členského štátu EÚ, a tým využitia výhod, ktoré ponúka miestna legislatíva, či už v oblasti právnych vzťahov, účtovníctva alebo zdaňovania. Vďaka právnej úprave na úrovni EÚ poskytujú nadnárodné spoločnosti na rozdiel od národných foriem vyššiu právnu istotu nielen voči spoločníkom, ale aj tretím stranám.

Vo svojej práci sme sa zamerali na niektoré aspekty právnej úpravy Európskeho zoskupenia hospodárskych záujmov (*European Economic Interest Grouping – EEIG*), ďalej ho v texte budeme uvádzať ako „Zoskupenie“.

Zmyslom Zoskupenia je napomáhať podnikaniu založením, udržiavaním a podporovaním vzťahov medzi podnikateľmi v rozličných členských štátoch. Pre podnikateľov, a to najmä malých a stredných, je rozvoj podnikateľských aktivít prostredníctvom zlučovania, akvizícií a spoločných podnikov mnohokrát veľmi nákladný a komplikovaný. Zoskupenie však poskytuje alternatívnu cestu ako zvýšiť podnikateľské aktivity v druhých členských štátoch bez straty vlastnej identity a nezávislosti. Ako sa uvádza v zahraničnej literatúre, Zoskupenie je prvým pokusom smerom k európskej spoločnosti; pričom, hoci nie je obchodnou spoločnosťou, je prostriedkom, ktorý umožňuje spoločnostiam, ako aj fyzickým osobám z rozdielnych členských štátov Únie spájať sa a registrovať sa v akejkoľvek členskej krajine ako právnická osoba, ktorá môže vykonáva činnosť bez obmedzenia štátnych hraníc členských štátov.

Ako vyplýva z Nariadenia, zámer, ktorý viedol k úprave takejto právnickej osoby, vyvolala aj snaha o harmonický rozvoj ekonomických aktivít a trvalé a vyvážené rozširovanie v rámci Spoločenstva, ktorý závisí od vytvoreného a bezproblémového fungujúceho spoločného trhu ponúkajúceho podmienky podobné tým na národnom trhu.

Práve táto snaha spolu s cieľom vytvoriť jednotný právny rámec pre podnikateľov, či už sú právnickými alebo fyzickými osobami, ktorý by umožnil adaptovanie jednotlivých podnikateľov na ekonomické podmienky celého Spoločenstva, bola rozhodujúcou pri kreovaní

základných podmienok úpravy Zoskupenia, ako majú byť priamo aplikované v právnych poriadkoch členských štátov.

Základnými témami tohto príspevku, vzhľadom na uvedené skutočnosti, preto bude najmä:

1. priblíženie základnej právnej úpravy Zoskupenia s jej charakteristickými črtami,
2. analýza povahy členstva v Zoskupení,
3. orgány Zoskupenia.

Základný rámec právnej úpravy

Základným právnym predpisom upravujúcim postavenie Zoskupenia je Nariadenie Rady č. 2137/85 z 25. 7. 1985. Toto Nariadenie zveruje členským štátom možnosť regulovať vnútroštátnymi právnymi normami čiastkové otázky, ktoré nie sú v Nariadení obsiahnuté, prípadne Nariadenie umožňuje odchýlku od ustanovení v ňom obsiahnutých. V Slovenskej republike bol za týmto účelom prijatý zákon č. 177/2004 Z. z. Predmetný zákon okrem priamej právnej úpravy odkazuje na úpravu obsiahnutú v Obchodnom zákonníku, pokiaľ ide o otázky, ktoré možno podľa týchto ustanovení regulovať.

Pri základnom vymedzení Zoskupenia je základným faktom skutočnosť, že Zoskupenie **má spôsobilosť konať vo vlastnom mene**, je spôsobilé mať práva a povinnosti všetkých druhov, spôsobilé vstupovať do zmluvných vzťahov alebo vykonávať iné právne úkony, ako aj spôsobilosť žalovať a byť žalované. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že Zoskupenie má právnu subjektivitu a spôsobilosť na právne úkony.

Nariadenie pritom umožňuje členským štátom rozhodnúť, či Zoskupenie podľa ich právneho poriadku bude mať **právnu subjektivitu**. V tejto súvislosti možno spomenúť napr. právny poriadok Rakúska, ktorý priznáva určitým subjektom právo konať, hoci tieto osoby nie sú právnickými osobami s právnou subjektivitou, ako ju chápe slovenský právny poriadok. Zoskupenie nemá pritom právnu subjektivitu podľa právneho poriadku Talianska, prípadne Nemecka, naopak napr. podľa

úpravy Veľkej Británie je zoskupenie právnickou osobou. Podľa slovenského právneho poriadku je Zoskupenie právnickou osobou, pričom sa povinne zapisuje do obchodného registra, je teda podnikateľom na účely Obchodného zákonníka (§ 2 ods. 2).

Účelom Zoskupenia je uľahčiť alebo rozvíjať hospodársku činnosť svojich členov a zlepšovať alebo zvyšovať výsledky tejto činnosti, pričom jeho účelom nie je účel dosahovania vlastného zisku (Čl. 3 bod 1 Nariadenia). Samozrejme, nie je vylúčené, aby Zoskupenie dosiahlo pri výkone svojej činnosti zisk, jeho dosiahnutie však nemôže byť prvotným účelom. Činnosť Zoskupenia musí byť spojená s aktivitou jeho členov a nesmie byť viac ako pridružená.

Činnosť Zoskupenia sa nemôže odchyľovať od požiadavky rešpektovania záujmov príslušného členského štátu. Ak Zoskupenie vykonáva činnosť, ktorá je v rozpore s verejným záujmom členského štátu, v ktorom je táto činnosť vykonávaná, príslušný členský štát prostredníctvom kompetentného orgánu môže rozhodnúť o zákaze takejto činnosti. Toto rozhodnutie je pritom preskúmateľné súdom (Čl. 38 Nariadenia).

Zoskupenie nesmie:

- vykonávať, priamo alebo nepriamo, právo riadenia alebo kontroly vlastnej činnosti svojich členov, ani činnosti iného podniku, a to zvlášť pokiaľ ide o zamestnancov, financie a investície;
- priamo alebo nepriamo, na základe akéhokoľvek právneho dôvodu, vlastniť akcie alebo podiely svojich členov. Vlastnenie akcií alebo podielov v iných podnikoch je možné iba v prípade, ak to je nevyhnutné na dosiahnutie účelu Zoskupenia a ak toto vlastníctvo bolo nadobudnuté na základe konania v mene členov;
- zamestnávať viac ako 500 osôb;
- byť použité spoločnosťou na účely poskytnutia pôžičky v prospech štatutára spoločnosti alebo tretej osoby s ním spojenej, keď poskytovanie pôžičiek je obmedzené alebo kontrolované podľa práva členského štátu; rovnako nesmie byť Zoskupenie

použitie na prevod majetku medzi spoločnosťou a štatutárom alebo tretej osoby s nimi spojenej, okrem prípadov povolených právnym poriadkom členského štátu. Na účely tohto zákazu pritom poskytnutie pôžičky zahŕňa vstup do akéhokoľvek zmluvného vzťahu s podobnými následkami;

- byť členom iného Zoskupenia;
- Zoskupenie nesmie verejne vyzývať na investovanie (Čl. 23 Nariadenia).

Zoskupenie nie je kapitálovou spoločnosťou, nemusí preto vytvárať základné imanie. Väčšina Zoskupení nemá v čase svojho vzniku žiadne základné imanie.

Príslušným právnym poriadkom, ktorým sa spravuje Zoskupenie, a to zakladateľská zmluva a proces jeho zakladania, ako aj vnútorné pomery, je právny poriadok štátu, v ktorom sa nachádza sídlo Zoskupenia, ako je uvedené v zakladateľskej zmluve (Čl. 2 Nariadenia).

Povaha členstva

Zoskupenie sa zakladá uzatvorením zakladateľskej zmluvy, podpísanej zakladateľmi – členmi Zoskupenia. Zákon nepoužíva pojem spoločník, treba však konštatovať, že povaha člena je v mnohom totožná povahe spoločníka obchodnej spoločnosti.

Členstvo v Zoskupení je v zásade otvorené čo najširšiemu počtu fyzických a právnických osôb v rámci Únie. Základným predpokladom je pritom pre každého člena ekonomická činnosť v rámci Únie pred vznikom členstva v Zoskupení. Zoskupenie musí mať najmenej dvoch členov, ktorých centrálné riadenie alebo hlavné aktivity sú založené v rôznych členských štátoch. Osoby z iných ako členských krajín EÚ alebo EFTA (výlučne len Nórsko, Island a Lichtenštajnsko) sa nemôžu stať členmi Zoskupenia.

Ako uvádza Nariadenie, **členom zoskupenia môže byť** v zásade každá:

1. právnická osoba, založená podľa verejného alebo súkromného práva členského štátu, ktorá má svoje registrované alebo zákonné sídlo

a centrálné riadenie v Spoločenstve; ak nie je podľa právneho poriadku členského štátu potrebné registrované alebo štatutárne sídlo, postačuje, ak má takáto osoba svoje centrálné riadenie v Spoločenstve;

2. fyzická osoba, ktorá vykonáva priemyselnú, obchodnú, remeselnú alebo poľnohospodársku činnosť alebo ktorá poskytuje profesionálne alebo iné služby v Spoločenstve (Čl. 4 ods. 1 Nariadenia).

Zoskupenie sa musí skladať najmenej z:

1. dvoch obchodných spoločností, firiem alebo iných právnych subjektov, ktoré majú svoje centrálné riadenie v rozdielnych členských štátoch;

2. dvoch fyzických osôb, ktoré vykonávajú svoju hlavnú činnosť v rozdielnych členských štátoch;

3. obchodnej spoločnosti, firmy alebo iného právneho subjektu, ktorý má svoje centrálné riadenie v jednom členskom štáte a fyzickej osoby, ktorá vykonáva svoju hlavnú činnosť v inom členskom štáte.

Členskému štátu je Nariadením priznaná možnosť upraviť, aby Zoskupenie vedené v Obchodnom registri založenom na základe jeho právneho poriadku, mohlo mať maximálne 20 členov (pre porovnanie možno uviesť napr. právnu úpravu s. r. o., ktorá určuje limit 50 spoločníkov), slovenská právna úprava nelimituje počet členov (napr. na rozdiel od írskej úpravy).

Členský štát rovnako môže zakázať alebo obmedziť účasť v Zoskupení určitým skupinám právnických osôb, obchodných spoločností, firiem alebo iných právnických osôb. Takáto úprava by mohla byť odôvodnená požiadavkou verejného záujmu, slovenská právna úprava priamo predmetné obmedzenia neobsahuje, nie je však vylúčené, že takáto úprava bude prijatá v budúcnosti.

Člena Zoskupenia možno definovať ako osobu, ktorá sa zúčastňuje na činnosti Zoskupenia na základe svojho členstva. Účasť v Zoskupení je teda podmienená členstvom ako inou majetkovou hodnotou, predstavujúcou podiel člena na čistom obchodnom imaní Zoskupenia; takýto záver možno

vyvodit' z podobnosti prevodu členstva v Zoskupení obdobným spôsobom, ako je podľa slovenskej právnej úpravy prevádzaný obchodný podiel.

Vznik členstva v Zoskupení

Účasť v Zoskupení vzniká najskôr **platnosťou a účinnosťou zakladateľskej zmluvy**, člen Zoskupenia vystupuje zároveň ako jeho zakladateľ.

Po vzniku Zoskupenia môže účasť vzniknúť na základe zmluvy o prevode členstva. Ako uvádza aj dôvodová správa k zákonu, „účasť v nej (Zoskupenie) je chápaná ako majetková hodnota, ktorá je za presne stanovených podmienok spôsobilá byť predmetom nakladania, vrátane prevodu. Pri hľadaní analógie s podobným inštitútom slovenského právneho poriadku možno v zásade povedať, že ide o určitú podobnosť s inštitútom prevodu obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným, napr. čo sa týka úpravy vyrovnania vystupujúceho člena.“

Z uvedeného by vyplývalo, že **takéto členstvo podlieha aj exekučnému konaniu** ako „iná majetková hodnota“, ako aj **zmluvným transakciám** medzi členom a treťou osobou. Podobne ako podiel v obchodnej spoločnosti, aj členstvo v Zoskupení teda vystupuje v troch formách:

1. podiel na zisku,
2. vyrovnávací podiel,
3. podiel na likvidačnom zostatku.

Každý člen je oprávnený **previesť** svoje členstvo v zoskupení alebo časť tohto členstva na iného člena alebo na tretiu osobu. Tento prevod podlieha **jednomyselnému súhlasu** všetkých ostatných členov, zmluva o prevode členstva nenadobudne účinnosť skôr, ako je tento súhlas daný. Zakladateľská zmluva pritom nemôže stanoviť iný počet hlasov potrebných na vyslovenie súhlasu s takýmto prevodom (Čl. 22 s poukazom na Čl. 17 bod 3 Nariadenia).

Hodnota členstva v Zoskupení sa určuje ako **podiel na čistom obchodnom imaní Zoskupenia**, podobne ako podiel spoločníka

v obchodnej spoločnosti, peniazmi vyjadriteľná hodnota tohto podielu je teda ovplyvnená pohľadávkami a záväzkami Zoskupenia v čase určovania jej hodnoty a nemôže byť fixne stanovená na určité časové obdobie. Hoci prevod členstva v Zoskupení je možné porovnávať s prevodom obchodného podielu, samotná povaha nie je úplne totožná, a to najmä s ohľadom na nepovinné vytvorenie základného imania a nepovinnú kapitálovú účasť na Zoskupení.

Členstvo v Zoskupení môže zároveň slúžiť ako **zábezpeka**. Ak sa člen rozhodne takto použiť svoje členstvo na základe zmluvy s tretou osobou, prípadne aj iným členom Zoskupenia, takáto zmluva podlieha jednomyselnému súhlasu ostatných členov, ak zakladateľská zmluva neustanovuje inak. Osoba oprávnená na základe tejto zábezpeky (napr. záložný veriteľ) sa nemôže stať na jej základe členom Zoskupenia. Tým pritom nie je prirodzene vylúčené, aby sa takáto osoba stala členom spôsobom, umožňujúcim členstvo tretím osobám.

Účasť v Zoskupení môže vzniknúť **na základe rozhodnutia o prijatí nového člena** (ide o inštitút porovnateľný so zmenou spoločenskej zmluvy vo verejnej obchodnej spoločnosti), takéto rozhodnutie musí byť pritom vykonané **zmenou zakladateľskej zmluvy**, a to **jednohlasným súhlasom všetkých členov**.

Zánik účasti v Zoskupení

Pokiaľ ide o zánik účasti v Zoskupení, **člen je oprávnený ukončiť svoju účasť** na základe podmienok, definovaných v zakladateľskej zmluve. Ak takéto podmienky nie sú v zakladateľskej zmluve definované, člen môže ukončiť svoju účasť **len s jednohlasným súhlasom ostatných členov**.

Člen môže byť vylúčený zo Zoskupenia na základe rozhodnutia súdu na návrh väčšiny členov, ak zakladateľská zmluva neustanovuje inak (Čl. 27 bod 2 Nariadenia):

1. z dôvodov zakotvených v zakladateľskej zmluve,
2. ak člen vážne poruší svoje povinnosti,
3. spôsobí alebo vážne ohrozí činnosť Zoskupenia.

Účast' v Zoskupení končí rovnako v prípade, ak **člen prestal spĺňať podmienky účasti** stanovené Nariadením (Čl. 4 ods. 1 Nariadenia), rovnako končí aj **smrťou člena** – fyzickej osoby alebo zánikom člena – právnickej osoby. V prípade smrti člena – fyzickej osoby sa dedič alebo dedičia nestávajú členmi Zoskupenia; zakladateľská zmluva však môže stanoviť podmienky, za ktorých sa členmi stanú, prípadne sa takéto osoby môžu stať členmi na základe jednomyselného súhlasu ostatných členov zmenou zakladateľskej zmluvy.

Nariadenie prenecháva úpravu zániku účasti v Zoskupení v prípade likvidácie, zastavenia činnosti, konkurzu a zastavenia platieb na vnútroštátnu právnu úpravu členských štátov. Podľa slovenskej právnej úpravy spôsobuje zánik účasti:

1. **vyhlásenie konkurzu na majetok** člena Zoskupenia,
2. **zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok člena**

Zoskupenia pre nedostatok majetku.

Po zániku účasti člena v Zoskupení je konateľ povinný o tejto skutočnosti informovať ostatných členov. Zánikom účasti člena v Zoskupení toto sa nezrušuje a ďalej pokračuje vo svojej existencii v súlade s ustanoveniami zakladateľskej zmluvy alebo v súlade s rozhodnutiami prijatými jednomyselne. Zakladateľská zmluva môže stanoviť inak a určiť zrušenie Zoskupenia v prípade zániku účasti jedného z členov.

Práva a povinnosti členov Zoskupenia

1. Rozhodovanie členov Zoskupenia

Členovia Zoskupenia sú rovnocenní v právach a povinnostiach, pričom každý z členov má, ak nie je ustanovené inak, jeden hlas pri rozhodovaní, rovnakú úpravu možno vidieť v prípade osobných obchodných spoločností. Nariadenie umožňuje, aby zakladateľská zmluva určila iný počet hlasov pripadajúcich na určitého člena, pričom však žiadny z členov nemôže disponovať väčšinou hlasov.

Jednomysel'ný súhlas sa vyžaduje pri nasledovných rozhodnutiach:

1. zmena predmetu činnosti,
2. zmena počtu hlasov pripadajúcich na jedného člena,
3. zmena podmienok prijímania rozhodnutí,
4. predĺženie doby, na ktoré sa Zoskupenie zakladateľskou zmluvou založilo,
5. zmena podmienok prispievania všetkých alebo len niektorých členov na financovanie Zoskupenia,
6. zmena akejkoľvek inej povinnosti člena, ak zakladateľská zmluva neustanovuje inak,
7. akákoľvek zmena zakladateľskej zmluvy, ak zakladateľská zmluva neustanovuje inak.

Ak zakladateľská zmluva neustanovuje inak, jednomysel'ný súhlas je potrebný aj pri iných rozhodnutiach prijímaných členmi. Zakladateľská zmluva však môže stanoviť podmienky kvóra, ako aj väčšiny, ktorá postačuje na prijatie rozhodnutia, ak Nariadenie nevyžaduje jednomysel'ný súhlas (body 1 až 5).

Iné práva členov

Okrem rozhodovacieho práva majú členovia, obdobne ako spoločníci obchodných spoločností, aj iné práva, a to najmä tie, ktoré súvisia s ich účasťou na Zoskupení. Ako jedno z významných, predvídaných samotným nariadením, je tzv. **konzultatívne právo**, ktorého obsahom je povinnosť konateľ'a/konateľ'ov konzultovať prijatie určitého rozhodnutia s členmi, a to v prípade:

1. ak o to konateľ sám požiada,
2. ak o to požiadajú členovia.

V záujme kvalifikovaného rozhodovania o záležitostiach Zoskupenia a svojom postavení v jeho rámci má každý člen **právo na obdržanie informácie** od konateľ'a, týkajúcej sa činnosti Zoskupenia. Rovnako je člen oprávnený **kontrolovať účtovné knihy a obchodné záznamy** Zoskupenia.

Zodpovednosť členov

Jedným zo základných atribútov členstva je spoločné a nerozdielne ručenie všetkých členov Zoskupenia. Všetci členovia ručia spoločne a nerozdielne celým svojím majetkom za záväzky zoskupenia akejkoľvek povahy, pričom Nariadenie ponecháva členským štátom možnosť upraviť dôsledky takejto zodpovednosti. Slovenský právny poriadok upravuje solidárne záväzky v § 511 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Proces uplatnenia pohľadávky veriteľa voči zákonným ručiteľom je obdobný ako v iných prípadoch ručenia spoločníkov za záväzky spoločnosti. Ako prvý krok je potrebné uplatniť pohľadávku voči dlžníkovi – Zoskupeniu, a až následne, ak táto pohľadávka nebude uspokojená, možno túto pohľadávku uplatniť voči členovi (členom) Zoskupenia (Čl. 23 ods. 2 Nariadenia).

Nariadenie rovnako uvádza **časové obmedzenie, stanovené na uplatnenie pohľadávok** voči členovi zoskupenia ako zákonnému ručiteľovi. Po uplynutí lehoty piatich rokov odo dňa zverejnenia zániku účasti člena v Zoskupení nie je možné voči členovi Zoskupenia uplatniť takúto pohľadávku. Rovnaké obmedzenie Nariadenie stanovuje aj v prípade zániku zoskupenia vo vzťahu k členom tohto zoskupenia ku dňu jeho zániku. Vzhľadom na definovanie takejto lehoty vo vzťahu k „úkonom voči členom Zoskupenia“ treba mať za to, že ide o premlčaciu dobu, ktorá je dlhšia ako všeobecná premlčacia doba stanovená Obchodným zákonníkom (všeobecná štvorročná premlčacia doba).

Ak členovi vznikne účasť za trvania Zoskupenia, ručí v plnom rozsahu aj za záväzky, ktoré vznikli Zoskupeniu pred vznikom jeho účasti. Zakladateľská zmluva, prípadne iný akt, na základe ktorého došlo ku vstupu člena do Zoskupenia (napr. schválenie zmluvy o prevode členstva v Zoskupení), však môže stanoviť vylúčenie takejto zodpovednosti za záväzky, ktoré vznikli Zoskupeniu pred jeho vstupom doň. Takáto liberácia je však účinná voči tretím osobám iba v tom prípade, ak bola zverejnená.

Podľa slovenskej právnej úpravy sa takéto vyhlásenie ukladá do zbierky listín.

Ak členovi zanikne účasť počas trvania Zoskupenia, zákonné ručenie za záväzky Zoskupenia nezaniká, naopak trvá naďalej, ale len za záväzky ktoré vznikli do doby zániku jeho účasti (Čl. 34 Nariadenia).

Orgány zoskupenia

Štatutárny orgán Zoskupenia

Štatutárnym orgánom Zoskupenia je konateľ, pričom Zoskupenie môže ustanoviť aj viac konateľov. Konateľom nemusí byť osoba, ktorá je členom Zoskupenia; Zoskupenie je teda riadené tzv. *vonkajším manažmentom*.

Konateľom môže byť **iba fyzická osoba**, ktorá je do funkcie ustanovená na základe zakladateľskej zmluvy alebo na základe rozhodnutia členov zoskupenia.

Fyzická osoba nemôže byť konateľom, ak:

- to zakazuje právny poriadok členského štátu, ktorý sa na konateľa aplikuje,
- to zakazuje právo členského štátu, v ktorom má Zoskupenie svoje sídlo,
- na základe rozhodnutia vydaného alebo uznaného v členskom štáte takáto osoba nemôže byť členom správneho alebo riadiaceho orgánu spoločnosti, nemôže riadiť podnik, alebo nemôže konať ako konateľ Zoskupenia (pod tento prípad spadá aj zákaz činnosti).

Členské štáty pritom môžu vo svojich právnych poriadkoch určiť, že konateľom môžu byť aj právnické osoby za podmienky, že určia fyzické osoby, ktoré budú naplňovať určené podmienky. Nakoľko podľa slovenskej právnej úpravy sa na postavenie konateľov primerane vzťahuje úprava regulujúca postavenie konateľov v spoločnosti s ručením obmedzeným, v Slovenskej republike môže byť konateľom Zoskupenia **iba fyzická osoba**. Naopak, úprava Veľkej Británie umožňuje, aby konateľom bola

právnická osoba s tým, že túto činnosť konateľ a Zoskupenia za ňu vykonáva jej vlastný konateľ, obdobnú úpravu obsahuje írsky právny poriadok.

Spôsob konania v mene spoločnosti určuje zakladateľská zmluva. Je pritom prípustné, aby každý konateľ (ak je ich ustanovených viacero) konal samostatne, alebo aby viacerí konatelia konali spoločne. Spôsob konania v mene Zoskupenia je možné namietat' voči tretím osobám v prípade, **ak bol zverejnený**.

V súlade s Nariadením môže zakladateľská zmluva **obmedziť konanie konateľov** v mene spoločnosti voči tretím osobám (Čl. 20 bod 1 Nariadenia), takéto obmedzenie však nemožno voči týmto tretím osobám namietat', ani keď bolo zverejnené.

Konatelia Európskeho zoskupenia hospodárskych záujmov so sídlom v Slovenskej republike sú štatutárnym orgánom Zoskupenia a na ich postavenie a zodpovednosť sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce postavenie a zodpovednosť konateľov v spoločnosti s ručením obmedzeným.

Zhrnutie

Účelom Zoskupenia je uľahčiť, rozvíjať a zlepšovať hospodársku činnosť svojich členov a jej výsledky. Jeho účelom nie je dosahovanie vlastného zisku. Prípadné zisky z činnosti Zoskupenia sa považujú za zisky členov a rozdeľujú sa medzi nich v pomere ustanovenom v zakladateľskej zmluve alebo rovným dielom. Ak výdavky Zoskupenia prekračujú príjmy, prispievajú členovia Zoskupenia na úhradu tohto rozdielu v pomere ustanovenom v zakladateľskej zmluve, inak rovným dielom.

Spomedzi európskych foriem patrí Európske združenie hospodárskych záujmov ku kapitálovo najmenej náročnej forme. Pri jeho založení nie je potrebné vytvoriť základné imanie. Zoskupenie môžu založiť tak právnické, ako aj fyzické osoby, pre ktoré predstavuje možnosť spájať sa a získať právnu subjektivitu. Výhodou je aj jednoduchá štruktúra riadenia a konania prostredníctvom konateľov.

Nevýhodou je napr. neobmedzené, spoločné a nerozdielne ručenie členov, obmedzenie počtu členov na 20 a počtu zamestnancov na 500. Ako nevýhodu možno chápať aj to, že Zoskupenie sa nemôže stať členom iného zoskupenia. Základným odlišovacím znakom Zoskupenia od obchodných spoločností je jeho **cieľ**, ktorým je primárne prehlbovanie spolupráce medzi členmi a zvýšenie ich aktivity a nie dosahovanie zisku.

Summary

The aim of this work is to closer describe the legal regulation of transnational business form – European economic interest grouping, taking into account regulations on the EU level but also Slovak law, and also analyze the advantages and the possibilities of using this form in praxis.

- [1] Dôvodová správa k zákonu č. 177/2004 Z. z. o európskom zoskupení hospodárskych záujmov, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov.
- [2] European Economic Interest Group – The only transnational legal instrument form co-operation between entrepreneurs in Europe.
- [3] Nariadenie Rady č. 2137/85 z 25. 7. 1985
- [4] Obchodný zákonník, zák.č. 513/2001 Z.z.
- [5] Zákony upravujúce Európske zoskupenie hospodárskych záujmov Belgicka, Luxemburska, Francúzska, Írska a Veľkej Británie.